

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/84/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010005
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6722010005.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí dňa 11. januára 2023 v trestnej veci obžalovanej Z.. W. Q. za prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 376 Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 12.08.2022, sp. zn. 2T/2/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej Z.. W. Q. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bola obžalovaná Z.. W. Q. uznaná za vinnú z prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 376 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

presne nezisteného dňa v období odo dňa XX. XX. XXXX do dňa XX. XX. XXXX z doposiaľ nezisteného miesta neoprávnene sprístupnila A.. I. Z. a A.. U. G. prostredníctvom telefónneho čísla XXXX XXX XXX a W. I. prostredníctvom telefónneho čísla XXXX XXX XXX súkromné fotografie, na ktorých mala pošk. A.. S. Z. obnažené intímne časti tela, pričom tieto fotografie získala neoprávnеныm zásahom do súkromnej elektronickej konverzácie J. Q., ktorú prostredníctvom S. správ viedol s poškodenou, čím spôsobila vážnu ujmu na právach pošk. A.. S. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXXX/X, XXX XX Y. narušením jej manželstva.

Za to jej bol podľa § 376 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. uložený peňažný trest vo výmere 500,- Eur.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodenú A.. S. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXXX/X, XXX XX Y. s jej nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré prostredníctvom neho odôvodnila písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 27.09.2022, a to proti výroku o vine.

Najprv poukázala na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnila a nepovažovala ju za správnu. Argumentovala tým, že od počiatku poprela spáchanie skutku, avšak prvostupňový súd jednostranne hodnotil dôkazy v jej neprospech, pričom vychádzal z domnienky, že mohla mať motív na také konanie, napriek tomu, že existovala rozumná pochybnosť o tom, že skutok spáchala. Predmetné fotografie nikdy neposlala z mobilného telefónu, ktorý nebol jej a keďže ho nechávala v kancelárii, niekto to zneužil vyššie uvedeným spôsobom, nakoľko mala v práci dosť nepriateľov. Ak poškodená uviedla, že fotografie posielala na mobilný telefón, ktorý používal jej manžel, nešlo o jeho súkromný telefón, resp. číslo, naopak, išlo o firemný mobilný telefón.

Konajúci súd nesprávne vyhodnotil aj naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty uvedeného prečinu, t.j., že konanie spôsobilo vážnu ujmu na právach poškodenej, pri ktorej posudzovaní je potrebné vychádzať z okolností konkrétneho prípadu, povahy spôsobenej ujmy a vzniknutých následkov. Okresný súd však zohľadnil len verbálne prejavy poškodenej a jej manžela v tom smere, že ich vzájomné vzťahy v manželstve ochladli, keď svedok, manžel poškodenej, uviedol, že sa vzájomná dôvera oslabil, už to nie je to, čo bývalo a ich vzťah ochladol. Napriek tomu však možno konštatovať, že stále ostali manželmi, ich manželstvo je funkčné a poškodená nemala žiadne problémy ani v zamestnaní, hoci je učiteľka na gymnáziu. Za takejto situácie nemožno dôjsť k záveru, že by konanie uvedené v obžalobe spôsobilo poškodenej vznik vážnej ujmy na právach. Navyiac, na naplnenie tohto znaku nepostačuje len hrozba alebo predpoklad, musí ísť o objektívny stav.

Konanie poškodenej má znaky určitej sexuálnej deviácie, nakoľko predmetné fotky posielala dlhšiu dobu nielen svojmu manželovi, ale aj jej manželovi, pri čom pociťovala určitú sexuálnu stimuláciu. Nie je normálne, aby si stredoškolská učiteľka fotila vlastné pohlavie a posielala ho do digitálneho priestoru bez akejkoľvek kontroly, najmä ak išlo o veľké množstvo fotografií. Z tohto možno vyvodíť, že manželstvo poškodenej bolo vážne narušené dávno predtým, ako sa stal skutok. Na druhej strane, ťažko možno považovať za funkčné manželstvo, keď jeden z partnerov posielal svoje intímne fotografie fakticky cudziemu človeku, a preto daný skutok na takomto stave nemohol nič zmeniť, ani zhoršiť. Nemožno opomenúť ani to, že okresný súd čiastočne uznal takúto argumentáciu, avšak len v prípade dcéry poškodenej, keď toto konštatovanie zo skutkovej vety napadnutého rozsudku vypustil.

Ďalším pochybením bolo to, že konanie uvedené v skutkovej vete nenaplnilo tzv. materiálnu stránku daného prečinu, pretože boli naplnené zákonné podmienky vyplývajúce z ust. § 10 ods. 2 Tr. zák. tzv. materiálny korektív, nakoľko jeho celková závažnosť bola len nepatrná, a preto mohlo ísť maximálne o priestupok. Vyplýva to zo spôsobu vykonania činu, jeho následkov, okolností, za ktorých bol spáchaný, miery zavinenia a pohnútky.

Vzhľadom k tomu navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a podľa § 285 písm. b) alebo c) Tr. por. ju spod obžaloby oslobodil.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovanej a poškodenej, prokurátor krajskej prokuratúry považoval napadnutý rozsudok za zákonný, obžalovanej bol uložený aj primeraný trest, a preto navrhol, aby jej odvolanie bolo zamietnuté ako nedôvodné.

Naproti tomu obhajca obžalovanej zotrval v plnom rozsahu na písomných dôvodoch uvedených v odvolaní. Zdôraznil, že pri najnepriaznivejšej možnosti pre obžalovanú by mohol byť skutok eventuálne posúdený len ako priestupok. Okresný súd ujmu na právach poškodenej odôvodnil len formálne, navyiac, v súčasnosti sa obdobné prípady na sociálnych sieťach stávajú. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na nové prejednanie a rozhodnutie, alebo obžalovanú spod obžaloby oslobodil, prípadne vec postúpil príslušnému správne orgánu na prejednanie priestupku.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podala obžalovaná ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť nielen napadnutého výroku o vine, proti ktorému podala obžalovaná odvolanie, ale taktiež aj zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o treste a o náhrade škody, keďže majú vo výroku o vine podklad. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nebolo podané dôvodne.

Súd prvého stupňa, pri dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovanej na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávanej prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd správal,

keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovanej a správne postupoval, keď ju v konečnom dôsledku uznal za vinnú z prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 376 Tr. zák. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom, najmä na stranách č. 5 a 6, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná pozornosť aj odvolacím námietkam obžalovanej, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výrokoch o vine, o treste alebo o náhrade škody.

V prvom rade krajský súd zdôrazňuje, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že skutok, kladený obžalovanej za vinu, sa stal, a to tak ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, čo nespochybnila ani samotná obžalovaná. Jej obhajoba spočívala predovšetkým v tom, že uvedený skutok nespáchala, pretože sa ho dopustila iná osoba. V tomto smere jej obhajobu vyvracia súhrn vykonaných dôkazov, ktoré na seba nadväzujú, dopĺňajú sa a nepochybne preukazujú, že práve obžalovaná bola tou osobou, ktorá uvedený skutok spáchala. Ide predovšetkým o výpovede svedkyne poškodenej A. Z., A. U. G., W. I., A. O. J. a A. I. Z., ako aj vykonané listinné dôkazy, ktoré je potrebné vyhodnotiť vo vzájomných súvislostiach, vrátane ich obsahu a časového sledu, čo okresný súd dostatočne vykonal a bolo by nadbytočné opakovať to. E. rámec uvedeného krajský súd poznamenáva, že nemožno opomenúť motív a cieľ konania obsiahnutého v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Bolo prirodzeným, že zaslanie fotografií obnažených intímnych častí tela poškodenej manželovi obžalovanej, zasiahlo práve obžalovanú a nie inú osobu, keďže táto skutočnosť ju nepochybne ranila, a zároveň bola motívom jej ďalšieho konania. Následne však možno jednoznačne ustáliť, že cieľom obžalovanej nebolo len vyriešenie vzniknutej situácie so svojím manželom, ale aj snaha spôsobiť vážnu ujmu na právach poškodenej, a to nielen sprístupnením týchto fotografií svedkyňiam A. U. G. a W. I., ale predovšetkým sprístupnením týchto fotografií manželovi poškodenej A. I. Z. a tým dosiahnuť vážne narušenie vzťahov medzi ním a poškodenou. Zásadnou bola aj skutočnosť, že predmetné fotografie mali výsostne intímny charakter, a práve ich zverejnenie tretím osobám výrazne a citelne zasiahlo právo poškodenej na ochranu jej osobnosti a súkromia.

V tomto kontexte nemožno v danom prípade aplikovať ust. § 10 ods. 2 Tr. zák., tzv. materiálny korektív, nakoľko práve vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, keď došlo k neoprávnenému zverejneniu tajomstva obrazového záznamu uchovávaného v súkromí iného až trom osobám, vrátane manžela poškodenej, ako aj to, že obžalovaná konala v tzv. priamom úmysle a jej pohnútkou bolo pozistenie, že poškodená poslala jej manželovi fotografie intímneho charakteru, nielen vzniknutú situáciu riešiť so svojím manželom, ale predovšetkým aj poškodenej spôsobiť vážnu ujmu na právach, najmä v rámci manželského spolužitia.

Súhrn vykonaných dôkazov vyznievajúcich v neprospech obžalovanej, ktoré na seba nadväzujú a dopĺňajú sa, po komplexnom zhodnotení, berúc do úvahy ich silu a hodnotu, totiž nielenže vyvracia jej obhajobu a skutočnosti vyplývajúce z dôkazov vyznievajúcich eventuálne aj v jej prospech, ale zároveň spoľahlivo a jednoznačne preukazuje, že obžalovaná spáchala skutok tak, ako bol ustálený okresným súdom, ktorý ho súčasne náležite právne kvalifikoval. Za danej dôkaznej situácie nebolo namieste aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovanej.

Obžalovaná priamo nenapadla výrok o treste, avšak krajský súd preskúmal jeho zákonnosť a odôvodnenosť, keďže mal vo výroku o vine svoj podklad.

Okresný súd u obžalovanej správne zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to, že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život (ust. § 36 písm. j) Tr. zák.), súčasne nezistil existenciu žiadnej priťažujúcej okolnosti. V dôsledku toho mohol obžalovanej ukladať, po znížení hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (ust. § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák.), trest odňatia slobody až na 16 mesiacov, zároveň dostatočne prihliadol aj na mieru závažnosti poľahčujúcej okolnosti, ktorá bola pomerne významná v prospech obžalovanej (ust. § 38 ods. 2 Tr. zák.). Nemožno opomenúť, že v danom prípade išlo o špecifický druh trestnej činnosti, keď obžalovaná zvolila v určitej časti nevhodný a nezákonný spôsob reakcie a riešenia citlivej osobnej a partnerskej situácie, na vzniku ktorej sa vôbec nepodieľala, čo ju však nezbaňuje trestnej zodpovednosti.

Okresný súd vzhľadom na všetky podmienky vyplývajúce z príslušných ustanovení Trestného zákona postupoval správne, keď obžalovanej neuložil najprísnejší druh trestu, a to trest odňatia slobody, ale uložil jej miernejší, alternatívny druh trestu, a to peňažný trest vo výmere 500,- Eur, prihliadajúc aj na ust. § 57 ods. 1 Tr. zák. Keďže uloženie takéhoto druhu trestu bolo odôvodnené aplikovaním ust. § 56 ods. 2 Tr. zák., pretože trest bol ukladaný za prečin, pričom vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy obžalovanej, ktorá doposiaľ viedla riadny život, nebol trest odňatia slobody uložený. Taktiež uloženie náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 1 mesiac bolo v súlade so zákonom.

Uloženie peňažného trestu a na to nadväzujúceho náhradného trestu odňatia slobody, v daných výmerách, zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ustanovení Trestného zákona, ktoré upravujú zásady ukladania trestov a súčasne v dostatočnom rozsahu obsahuje prvky generálnej a individuálnej prevencie, ako aj prvok represie a postačuje na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu vyplývajúceho z ust. § 34 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaná priamo nenapadla ani výrok o náhrade škody, avšak krajský súd preskúmal aj jeho zákonnosť a odôvodnenosť, pretože mal vo výroku o vine svoj podklad.

Okresný súd odkázal poškodenú A.. S. Z. s jej nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie (správne malo byť uvedené na civilný proces), ktorá žiadala sumu 1.500,- Eur za poškodenie dobrého mena. Nakoľko odvolanie proti tomuto výroku nebolo podané v neprospech obžalovanej žiadnou s oprávnených osôb, a akákoľvek jeho zmena by bola v jej neprospech, čo by však bolo neprípustné a v rozpore so zásadou tzv. zákazu „reformatio in peius“, preto, odhliadnuc od ďalšieho, bol aj tento výrok v súlade so zákonom.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov o vine, o treste a o náhrade škody, s poukazom na vyššie uvedené dôvody, o odvolaní obžalovanej, považujúc ho za nedôvodné, rozhodol v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.